

Ormhäxan

Finntroll

I en svart tjärn furors rot
Hon stod tjärad och täckt av sot
En giftig sugga, en ettrig mara
Den vackraste skugga ur jordens djup

Ormarna knyckte och ormarna grep
Slingrande ur hennes sköte
Som hornkronor, som spindelns ben
Som nattens slingor ur jordens djup, hon skrek

Hon ristade mitt kött, hon drack mitt blod
En stekande klinga i hjärtats kött
Jag blivit offrad till henne, denne
Giftige mask som gör allt dött

Ett svek oväntat nu fällde mig
Jag föll sargad och livlös
Allt var dött utom en gnista blott
I själen dit uranden livet sítt

Mitt blod ner i tjären rann, den svartare än svart blev...